

عنوان مقاله:

تحلیل معماری بر پایه تعاملات مشترک آن با موسیقی به عنوان یکی از هنرهای هفتگانه

محل انتشار:

سومین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مزدک توکلی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد صفادشت

امید خبیری - دکترای معماری و استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

مایده بیری - دانشجوی کارشناسی معماری

خلاصه مقاله:

همه هنرها به طور عرضی با همدیگر ارتباط دارند، چراکه منشا همه آنها تجلی زیبایی است. این زیبایی در معماری به صورت نسبت های طول و عرض و ارتفاع اتفاق می افتد. در یک چهره، تناسب هستند که زیبایی می آفرینند. گاهی هم تناسب رنگ ها باعث ایجاد زیبایی می شوند که در آنجا هم مجموعه فرکانس های نوری، تناسب دلیذیری را به وجود می آورند. در موسیقی هم نسبت های صوتی به زیبایی منجر می شوند؛ نسبت هایی که به تناسب می رسند. تناسب گاهی در وجه دیداری است و گاهی در وجه شنیداری. در مورد بویایی و بساویایی هم چیزهایی گفته می شود، بنابراین همه هنرها یک وجه دارند و آن وجهی است که با هندسه در تعامل مشترک هستند. این تحقیق چگونگی رابطه بین فضای فیزیکی معماری و فضای روحانی موسیقی را با روش توصیفی، تحلیلی و قیاسی به صورت کتابخانه ای نشان می دهد تا با شناسایی ارتباط میان دو هنر معماری و موسیقی رابطه معنوی و محتوایی میان آن دو، تشابهات، تضادها و تقارن ها و در نهایت تاثیرات و الهامات بین این دو آشکار گردد.

کلمات کلیدی:

فرکانس نوری، تناسب، موسیقی، معماری، تقارن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/651043>

